

[Fuglsang.]

Hvad angår de høje priser, mener vi, at det bør være sådan, at hvor statens forårsret gøres gældende, bør prisen være vurderingsprisen.

Vi vil stemme for lovforslaget i den skikkelse, hvori det foreligger i år, men vi synes, man bør overveje at forhøje rådighedsbeløbene, så at man bliver i stand til at skabe virkelig tidssvarende brug, tidssvarende med hensyn til stuehus og tidssvarende med hensyn til avlsbygninger, og sådan har udviklingen da også været i de senere år.

Der tales en del om privat finansiering. Privat finansiering vil betyde — det viser hele vort landbrugs historiske udvikling — at for at landbruget kan få del i de fremskridt, der sker, må det i vid udstrækning optage pant i ejendommen. Dertil kommer, at private lån i vore dage ingenlunde er særlig billige lån. Disse ord bedes opfattet som en henstilling til regeringen om, at der nu gøres noget. Men bortset derfra vil jeg tilsige det foreliggende lovforslag mit partis velvillige støtte.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg vil gerne takke for tilslutningen til lovforslaget, idet jeg dog må undlade en almindelig tak til den konservative ordfører, som jeg må nøjes med at takke for, at han aktivt — sådan forstod jeg ham i hvert fald — vil deltage i udvalgsarbejdet.

Hvad angår det kommissionsarbejde, der har været omtalt, beklager jeg, at det ikke er blevet færdigt som ventet af mig. Det skyldes, at omfanget af arbejdet, da man kom i gang med det, viste sig at være større end forud beregnet. Jeg vil gerne understrege, at det er en aldeles enig kommission, der indstiller, at den ikke ønsker at afgive nogen betænkning i år, og at den ikke agter at stille nye forslag. Derfor var det ganske naturligt og nødvendigt for mig at fremsætte forslag om at forlænge loven uændret, blot med en ajourføring af bygge-lånene. Der er således ingen principielle ændringer i det foreliggende lovforslag, og

derfor finder jeg det naturligt, at det har fået den tilslutning, som det har.

Jeg vil håbe, at kommissionen nu kan videreføre sit arbejde og blive færdig så tidligt, at jeg kan fremsætte nye lovforslag inden midten af november næste år, idet det helst skulle være sidste frist for fremsættelser af denne art. Men jeg må sige, at efter at jeg har hørt det ærede medlem hr. Niels Eriksen i dag, er jeg ikke sikker på, at det kan lade sig gøre. Det er jeg ikke sikker på, hvis der skal foretages den tilbundsgående undersøgelse, som det ærede medlem og hans parti ønsker, og som jeg ikke skal modsætte mig. Om arbejdet kan gøres færdigt, vil så i høj grad afhænge af kommissionens medlemmer, men jeg vil gerne sige, at jeg er sikker på, at kommissionens ledelse nu som før vil gøre, hvad den kan for at fremme arbejdet.

Jeg vil knytte et par bemærkninger til de udtalelser, der her er faldet. Til det ærede medlem hr. H. C. Toft vil jeg sige, at jeg vedkender mig udtalelsen om, at landbruget i fremtiden vil fremstille en større produktion med færre medarbejdere, end der er i landbruget i dag. Men deri er der jo slet ikke noget nyt. Vi har i de senere år haft en meget stor produktionsstigning i landbruget, samtidig med at landbruget nu beskæftiger meget færre end for blot få år siden, og jeg synes, det er helt urimeligt, urigtigt og uforståeligt, at det ærede medlem lægger det ind i mine bemærkninger, som han gjorde. Jeg skal nøjes med at sige det på den måde, at mine bemærkninger, som jeg fuldt ud vedkender mig, ønsker jeg absolut ikke udlagt, som det ærede medlem hr. H. C. Toft forsøgte at gøre det i dag. Alt, hvad han siger herom, må stå fuldt og helt for hans egen regning som udtryk for hans og ikke for mine anskuelser.

Jeg finder det ubetænkeligt at fortsætte udstykningen. Det tror jeg også vil gælde efter den undersøgelse, som er sket, men med hensyn til det sidste kan det siges at være rigtigt, at vi må vente og se. Hvad